

قصه‌ی شماره‌ی یک- قصه، قصه‌ی ناصرحجازی
است. تولد؛ ۲۳ آذر ۱۳۲۸. مرگ؛ ۲ خرداد ۱۳۹۰.
«ناصر حجازی» ولی موقتی هرگز نشد و
نمی‌شود. ناصرحجازی ستاره‌ایست چسبیده
به طاق آسمان که مرگ را خنثا می‌کند و
امروز که نیست مثل زمانیست که بود.

